

ת"פ 43170/10/13 - מדינת ישראל נגד יעקב לובנברג

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 43170-10-13 מדינת ישראל נ' לובנברג

בפני
בעניין: כבוד השופט אביטל חן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יעקב לובנברג

הנאשמים

גזר דין

אחריותו של הנאשם נקבעה בהתאם להודאתו בעבירה של גניבה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 13/8/13 נסע הנאשם באוטובוס של חברת אגד. במהלך הנסיעה, ונוסעיו יצאו ממנו על מנת לעבור לאוטובוס חלופי שהוזמן למקום. בעת המעבר מאוטובוס למשנהו, גנב הנאשם סך בן 2,290 ₪ מתיק הנהג שהיה מונח על כיסא הנהג. בהמשך, נתפס הכסף על גופו של הנאשם והושב לבעליו.

טיעוני הצדדים לעונש

התביעה עותרת להשתת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות בהעדר המלצה טיפולית.

מנגד, מפנה ההגנה להסכמת הצדדים בדבר השתת עונש של"צ ועותרת לביטול הרשעתו של הנאשם בדין.

בנימוקיה מציינת התביעה כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה במיוחס לו, חסך זמן שיפוטי והחל בטיפול במסגרת טיפולית פרטית.

כן מציינת הסנגורית את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה, העובדה לפיה הנאשם נעדר עבר פלילי וכי הנזק שייגרם לו היה ויורשע עלול לפגוע באפשרויות העסקתו, אשר ממילא מוגבלות על רקע המסגרת החרדית ממנה הוא בא.

לפיכך, מבקשת ההגנה לאמץ את המלצת שירות המבחן להימנע מהשתת מאסר ולהשית על הנאשם עונש של"צ.

דין וגזירת דין

בהתאם לכללי הבניית ענישה יש לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, זאת בהתאם לעקרון ההלימה. לשם כך יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך המוגן בעבירה של גניבה הינו הגנה על קניינו של הפרט ועל תחושת הביטחון של הציבור. במקרה שבפני, נוכח שווי הרכוש שנגנב והעדרם של תחכום ותכנון מוקדם, מדובר בפגיעה בינונית בערך המוגן.

לענין **מדיניות הענישה הנוהגת** אפנה לפסיקה הדנה במקרים דומים למקרה שבפני:

א. ברע"פ 7528/11 **גוטליב נ' מדינת ישראל** (26.10.11), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשמת, אשר הורשעה בהתאם להודאתה בביצוע שלוש עבירות של גניבה (ביגוד והנעלה בשווי למעלה מ-800 ₪ ועוד גניבות פריטים מחנויות) ונידונה לשישה חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים. בסך הכל נידונה הנאשמת ל- 9 חודשי מאסר.

ב. ברע"פ 6365/13 **קליינר נ' מדינת ישראל** (23.9.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירת גניבת טלפון סלולרי ונדון ל-4 חודשי מאסר בפועל. לנאשם היו הרשעות קודמות שכללו עבירות רכוש, מרמה ואלימות.

ג. ברע"פ 4973/12 **אמויאל נ' מדינת ישראל** (1.7.12), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת גניבה. הנאשם שלח ידו מעל דלפק כספר הבנק, וגנב כסף בסך 19,100 ₪ שהונח שם ללא השגחה. לנאשם היה עבר פלילי קודם והוא נידון לעונש מאסר בפועל למשך שלושה חודשים ויום.

ד. בע"פ (מח' י-ם) 8182-09-11 **אבו נג'מה נ' מדינת ישראל** (14.11.11), התקבל באופן חלקי ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת גניבה. הנאשם ניסה למכור לתייר גלויות, תוך שהוא מוציא מתוך תיקו של התייר ארנק ובו כסף מזומן ומסמכים אישיים. לנאשם עבר פלילי קודם. בית משפט השלום גזר עליו 24 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה, במצטבר, כך שהנאשם נדון ל- 30 חודשי מאסר בפועל. בית משפט המחוזי הקל בעונשו, והוא נידון ל- 21 חודשי מאסר בפועל, כלל הפעלת המאסר המותנה.

ה. בעפ"ג (מח' י-ם) 25337-07-11 **מדינת ישראל נ' אבו סביתאן** (7.9.11), גזר בית משפט השלום על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל על עבירת גניבה (ארנק וטלפון נייד), וכן הפעיל במצטבר מאסר מותנה בן 6 חודשים. בית משפט המחוזי החמיר בעונש, והשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת המאסר המותנה במצטבר. סך הכל נידון הנאשם ל- 18 חודשים.

ו. בעפ"ג (מח' י-ם) 18727-03-10 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (22.4.10), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת גניבה של טלפון סלולרי, ונידון ל- 8 חודשי מאסר בפועל, ועם הפעלת מאסר מותנה ל- 11 חודשים.

ז. בת"פ (חי') 2987-11-02 **מדינת ישראל נ' קוסיאקוב** (18.1.10), הורשע נאשם בביצוע עבירת גניבת מוצרים מחנות, נדון לחודשיים מאסר בפועל, ובצירוף הפעלת מאסר מותנה ל- 12 חודשי עמוד 2

מאסר.

ח. בת"פ (פ"ת) 28425-02-13 **מדינת ישראל נ' דריבין** (4.11.13), הורשע נאשם בביצוע עבירת גניבה, כאשר גנב בושם מסניף "סופר-פארם" בשווי 695.95 ₪. לחובת הנאשם עמדו שש הרשעות קודמות, והוא נידון לחודשיים וחצי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים, בסיכום נדון הנאשם ל- 10.5 חודשי מאסר בפועל.

ט. בת"פ (ב"ש) 12309-11-10 **מדינת ישראל נ' מרדו** (29.11.10), הורשע נאשם לפי הודאתו בביצוע שלוש עבירות גניבה. הנאשם גנב בשלושה מועדים שונים מכשירי טלפון סלולארי, ממתלוננים ששהו בבית חולים. לחובתו עמד עבר פלילי מכביד. הנאשם נידון לשבעה חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת שני מאסרים מותנים אחד בחופף ואחד במצטבר, ובסך הכל ל- 10 חודשי מאסר בפועל.

י. בת"פ (נת') 23992-11-09 **מדינת ישראל נ' אדדי** (26.1.10), הורשע נאשם בהתאם להודאתו בביצוע עבירת גניבה בכך שגנב מחנות מוצרים בשווי של 395 ש"ח. הנאשם נידון ל- 3 חודשי מאסר בפועל, והופעל בעניינו מאסר מותנה למשך 6 חודשים, חלקו בחופף וחלקו במצטבר. בסיכום נגזר דינו של הנאשם כאן ל- 7 חודשי מאסר בפועל.

לטעמי, מתחם הענישה במקרה שבפני נע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר בפועל, שאפשר שירוצו בעבודות שירות.

שאלת ביטול הרשעת הנאשם בדין

הנאשם עתר לביטול הרשעתו בדין. בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל נקבע כי הימנעות מהרשעה תיעשה בצמצום, בהצטבר שני גורמים: האחד, שסוג העבירה מאפשר "ויתור" על הרשעה, והשני, שיש בהרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

בפסק הדין בעניין כתב, מנה בית המשפט מספר אמות מידה לקביעה, אם להימנע מהרשעתו של נאשם לצורך הבטחת שיקומו ובהם, בין היתר, השאלה אם לחובתו עבר מכביד, אם קיים סיכון כי יחזור ויחטא בפלילים; הנסיבות בהן ביצע את העבירה; מידת הפגיעה של העבירה באחרים; יחסו של הנאשם לעבירה ומידת נכונותו להכיר בפסול במעשיו; והשפעותיה של ההרשעה על הנאשם.

ככלל נעשה שימוש באפשרות של ביטול הרשעה או הימנעות מהרשעה מקום בו קיים חוסר פרופורציה קיצוני בין עוצמת פגיעת ההרשעה בנאשם לבין התועלת הציבורית הכללית כתוצאה מההרשעה (ראה: **רע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נ' מדינת ישראל**).

במקרה שבפני, לא הובאו ראיות לפגיעה קונקרטית וממשית שתיגרם בהרשעת הנאשם, ובמקביל אין אני סבור כי העניין בכללותו ובנסיבותיו מתאים לסיום ללא הרשעה, גם בהתייחס לתסקיר שהוגש.

העונש המתאים לנאשם

במסגרת קביעת העונש המתאים לנאשם רשאי בית המשפט לתת את הדעת לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, עליהן ניתן ללמוד מטיעוני הצדדים ומתסקיר שירות המבחן שהוגש.

הנאשם בן 32 שנה, נשוי ואב ל-3 ילדים, עובד בעבודות מזדמנות ולומד בישיבה.

בתחילה התקשה הנאשם ליטול אחריות על מעשה העבירה, אך בתסקיר המשלים שהוגש צוין כי הנאשם הודה בביצוע העבירה, אם כי התקשה להסביר את המניע למעשיו ושלל צורך בסיוע טיפולי בתחום עבירות הגניבה והמרמה.

דווח בתסקיר המשלים, כי לאחרונה, החל הנאשם טיפול במסגרת פרטית במרכז לטיפול משפחתי של עמותת "אמונה", אליו הגיע ביוזמת רעייתו, בשל טראומה אותה חווה בילדותו, וטרם עובדה. בשיחה שקיים שירות המבחן עם המטפל של הנאשם, נמסר כי הנאשם הגיע לשלוש פגישות ומשתף פעולה בטיפול.

שירות המבחן התרשם מאדם המתקשה לנהל אורח חיים יציב בתחום התעסוקתי ומתמודד עם מורכבות ביחסיו המשפחתיים, כמתואר בהרחבה בתסקיר, מתמודד עם מוצפות רגשית, תוקפנות וקושי לבחון את התנהלותו, כאשר ייתכן שברקע לכך טראומה שחוה בילדותו וקושי בהתמודדות עם גורמי סמכות.

הנאשם נעדר עבר פלילי ולהערכת שירות המבחן נעדר דפוסים עבריינים. לדעת השירות, ייתכן כי העבירה בוצעה על רקע יחסיו המורכבים עם משפחתו, תחושת לחץ וחוסר הצלחה שחוה סמוך ללידת בנו השלישי, אשר ייתכן והולידו צורך ב"פיצוי" שבא לידי ביטוי בביצוע מעשה העבירה.

בנסיבות העניין אני מרשיע את הנאשם ודן אותו לעונשים הבאים:

1. 140 שעות של"צ לביצוע בתוך שנה מהיום בהתאם לתכנית שהוגשה על ידי שירות המבחן.
2. שלושה חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום, היה יבצע הנאשם משך תקופה זו עבירה נגד הרכוש.
3. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5,000 ₪ לפיה לא יעבור עבירה נגד רכוש משך 36 חודשים מהיום, היה ולא יחתום היום, ייאסר למשך 14 יום.

עמוד 4

ניתן היום, 16/12/15, בנוכחות הצדדים.